

Будућност за Америку и 18. јул 2020 — Број шест

Застава

Jeff Pippenger

2023-09-23

И после три дана и по дух живота од Бога уђе у њих, и стадоше на ноге своје; и страх велики нападе оне који их гледаху. И чуше глас велики с неба где им говори: Изађите амо. И узиђоше на небо у облаку; и непријатељи њихови гледаху их. Откривење 11:11, 12.

Пошто су били погажени на улици, Илија и Мојсије примају Утешитеља и потом стају на своје ноге. Језекијева долина костију најпре чује хук, а затим доживљава потрес, али је и даље била без даха.

И пророковах како ми беше заповеђено; и док пророковах, наста хука, и гле, тресење, и кости се саставише, свака кост к својој кости. И кад погледах, гле, жиле и месо дођоше на њих, и кожа их покри одозго; али духа не беше у њима. Језекиљ 37:7, 8.

Када тела буду поново састављена, чују поруку четири ветра.

Тада ми рече: Пророкуј ветру, пророкуј, сине човечији, и реци ветру: Овако вели Господ Бог: Дођи од четири ветра, о даху, и диши на ове побијене, да оживе. И пророковах како ми заповеди, и дах уђе у њих, и оживеше, и стадоше на ноге своје, војска врло велика. Језекиљ 37:9, 10.

Сви пророци указују на свршетак света, тако да одломак из Језекиља ствара дилему за оне који желе да избегну поруку два пророка из Откривења 11. Наравно, за оне који желе да одбаце ту поруку, најлакша лаж коју могу себи рећи јесте да је Откривење 11 само историја која представља Француску револуцију и да нема никакву примену на свршетак света. Али ако прихватите полазну претпоставку да чак и Откривење 11 указује на свршетак света, онда морате ускладити чињеницу да је моћна војска на свршетку света, која у силном покличу објављује поруку трећег анђела, означена као мртва и васкрсла пре него што устане као Божја војска.

Тада ми рече: Сине човечји, ове су кости сав дом Израиљев; ево, они говоре: Осушише се кости наше, и пропаде нада наша; одсечени смо за своје делове. Зато пророкуј и реци им: Овако вели Господ Господ: Ево, народе мој, отворићу гробове ваше, и извешћу вас из гробова ваших, и доведићу вас у земљу Израиљеву. И познаћете да сам ја Господ, кад отворим гробове ваше, народе мој, и изведем вас из гробова ваших. И метнућу дух свој у вас, и оживећете, и населићу вас у вашој земљи; тада ћете познати да ја Господ рекох и учиних, говори Господ. Језекиљ 37:11–14.

Христос је узнет на небо у облаку и враћа се са облацима, а облаци представљају анђеле. Мојсије и Илија узлазе на небо у облаку који представља вест трећег анђела који лети посред неба у време закона о недељи у Сједињеним Државама. Мојсије и Илија узлазе на небо у време закона о недељи у вези са поруком ислама.

Исаија указује на многе истине повезане с овом историјом, и то у истом оном одломку на који се Исус позвао да би означио Своје дело. Он је употребио пророке Илију и Јелисеја као примере пророчке поруке коју њихови сопствени сународници нису прихватили, и то је одмах изазвало гнев оних из цркве у Назарету, те су настојали да Га убију.

Дух Господа Бога је на мени; јер ме је Господ помазао да јавим добре гласове кроткима; послао ме је да завијем ране онима који су скрушена срца, да огласим слободу заробљенима и отварање тамнице свезанима; Да огласим годину милости Господње и дан освете Бога нашега; да утешим све који тугују; Да одредим онима који тугују на Сиону, да им дам украс место пепела, уље радости место туге, рухо хвале место духа клонулости; да се назову дрветима правде, насадом Господњим, да се Он прослави. И они ће сазидати древне развалине, подићи пређашња пустошења и обновити опустошене градове, пустоши многих нараштаја. И туђинци ће стајати и пасти ваша стада, и синови туђина биће ваши орачи и ваши виноградаре. А ви ћете се називати свештеницима Господњим; називаће вас служитељима Бога нашега; јешћете богатство незнабожаца и њиховом славом ћете се дичити. Уместо своје срамоте имаћете двоструко; и уместо понижења радоваће се своме делу; зато ће у својој земљи наследити двоструко; вечна радост биће им. Јер ја, Господ, љубим правду, мрзим грабеж за жртву паљеницу; и управићу дело њихово у истини, и учинићу с њима вечни завет. И семе њихово биће познато међу незнабошцима, и потомство њихово међу народима; сви који их виде признаће их, да су они семе које је Господ благословио. Радоваћу се веома у Господу, душа моја веселиће се у Богу моме; јер ме је обукао у хаљине спасења, огрнуо ме је плаштом правде, као кад се женик кити накитом, и као кад се невеста украшава својим драгуљима. Јер као што земља изводи свој изданак, и као што врт чини да никне оно што је у њему посејано, тако ће Господ Бог учинити да правда и хвала никну пред свим народима.

Сиона ради нећу мучати, и ради Јерусалима нећу мировати, докле правда његова не изиђе као светлост, и спасење његово као жижак који гори. И народи ће видети правду твоју, и сви цареви славу твоју; и назваћеш се новим именом, које ће уста Господња одредити. И бићеш венац славе у руци Господњој, и царски дијадем у руци Бога свога. Нећеш се више звати Остављена, нити ће се земља твоја више звати Пуста; него ћеш се звати Хефзива, а земља твоја Веула; јер Господ милину има у теби, и земља ће твоја бити удата. Јер као што се младић жени девојком, тако ће се синови твоји оженити тобом; и као што се женик радује невести, тако ће се Бог твој радовати теби. На зидовима твојим, о Јерусалиме, поставих стражаре, који неће умукнути ни дању ни ноћу; ви који спомињете Господа, не почивајте, и не дајте Му мира док не утврди и док не учини Јерусалим хвалом на земљи. Господ се закле десницом својом и мишицом силе своје: заиста, нећу више давати жито твоје да буде храна непријатељима твојим; нити ће синови туђински пити вино твоје, за које си се трудила; него они који су га сабрали

јешће га и хвалиће Господа; и они који су га скупили пиће га у двориштима светиње моје. Прођите, прођите кроз врата; приправите пут народу; насипајте, насипајте друм; очистите камење; подигните заставу народима. Ево, Господ је огласио до краја земље: кажите кћери Сионској: ево, спасење твоје иде; ево, плата је Његова с Њим, и дело Његово пред Њим. И назваће их: Народ свети, Откупљени Господњи; а ти ћеш се звати: Потражена, Град неостављени. Исаија 61:1–62:12.

Господ ступа у „вечни завет“ са сто четрдесет и четири хиљаде који су раније били „остављени“, али потом постају „град“ који „није остављен“. Били су „пустошни“, и мртви на улици. Исаија их поистовећује као „свештенике Господње“, Господње „служитеље“, „свет народ“ и „стражаре“ на зидинама Сиона.

За разлику од оних који су се радовали над њиховим мртвим телима, Бог се тада радује над њима „као што се женик радује невести“. Невеста је тада припремљена. Као што у обећању Филаделфији Господ даје „ново име“, тако Он њихово име одређује као „Ефзива“ и „Веула“. Ефзива значи: моја је милина у њој, а Веула значи: удати се. Господ ступа у брак с онима које представљају Илија и Мојсије.

Дело које им је поверено јесте да припреме пут за Христов Други долазак проповедањем „радосне вести“ о Христу и Његовој праведности „до краја света“. Они су помазани Утешитељем у изливању Духа, и тада ће бити подигнути „као застава“, када им „велики глас с неба“ каже: „Попните се амо.“ Тада ће бити као „круна славе“ и „царски венац“ у руци Господњој. Захарија истоветну круну означава као барјак, док уједно овај догађај смешта у време позног дажда.

И Господ, Бог њихов, избавиће их у онај дан као стадо народа својега; јер ће бити као камење на круни, уздигнуто као застава над земљом његовом. Јер како је велика доброта његова, и како је велика красота његова! Жито ће развеселити младиће, и ново вино девојке. Иштите од Господа дажд у време позног дажда; и Господ ће начинити сјајне облаке, и даће им плјускове дажда, свакоме траву у пољу. Захарија 9:16–10:1.

Они ће бити „стадо Његовог народа“, али Господ има и друго стадо које је тада још увек у Вавилону и које ће Он такође позвати. Њихов рад биће да обнове „стара“ пустошна места и „пустошења“ многих нараштаја. Они ће бити они који се враћају и поново успостављају старе стазе које су биле одбачене и затрпане и унутар адвентизма и изван адвентизма. Они ће се вратити милеритским темељним истинама и изложити их у њиховој чистоти лаодикијском адвентизму, а такође ће упутити поруку и онима изван адвентизма у погледу „стarih“ истина повезаних с Божјим законом, нарочито суботом. Чинећи то, они ће користити историје многих нараштаја да би приказали нову историју. Њихов рад одвијаће се за време позне кише, када су Божји судови у земљи. Када их Господ, Својом десницом, подигне као заставу, цео свет, који се раније радовао над њиховим мртвим телима што леже на улици, видеће заставу и чути упозоравајућу трубу стражара.

Сви ви становници света и житељи земље, гледајте када подигне заставу на горама; и када затруби у трубу, чујте. Исаија 18:3.

У једанаестом поглављу Откривења, када они који су се радовали над њиховим мртвим телима виде како они устају на ноге, „велики страх спопаде оне који их видеше.“

Тада ће Асирија пасти од мача, али не од мача јунака; и мач, не мач незнатна човека, прождираће га; али ће он бежати од мача, и младићи његови биће поражени. И од страха ће прећи у своје утврђење, и кнезови његови уплашиће се заставе, говори Господ, чији је огањ на Сиону и чија је пећ у Јерусалиму. Исаија 31:8, 9.

Сва пророкова сведочанства сједињују се у књизи Откривења. Асирац представља цара севернога у Данилу 11,40–45, који долази своме крају, а нико му не помаже. Када сто четрдесет и четири хиљаде, који су Божји стражари, затрубе у трубу, чуће цео свет и уплашиће се. Они који су представљени двојицом пророка биће „помазани“ Утешитељем „да јављају добре гласе“, који су „гласови са истока и са севера“ што „узнемирују“ цара севернога у Данилу 11,44, и то означава почетак прогона у кризи закона о недељи. У то време незнабошци ће се одазвати поруци да изиђу из Вавилона и дођу да се придруже свештеницима Господњим, који су такође представљени као „корен Јесејев“, чиме се препознаје библијска методологија коју ће употребити да изнесу поруку опомене незнабошцима.

И у тај дан биће корен Јесејев, који ће стајати као барјак народима; њега ће тражити незнабошци; и почивалиште његово биће славно. И догодиће се у тај дан да ће Господ опет, по други пут, пружити руку своју да поврати остатак народа својега, који преостане, из Асирије, и из Мисира, и из Патроса, и из Хуса, и из Елама, и из Синара, и из Емата, и са острва морских. И подигнуће барјак народима, и сабраће прогнанике Израилеве, и скупиће расејане Јудине са четири краја земље. Исаија 11:10–12.

Господ је сабрао Свой народ 11. септембра 2001. године поруком која је напад ислама препознала као долазак трећег тешко. Господ поново, по други пут, сабира Свой народ након што су били мртви на улици. Када то учини, сабрани су означени као „изгнаници Израилеви“, „расејани Јудини“. Они су били избачени на улице 18. јула 2020. године, али су по други пут сабрани да буду застава која сабира друго Божје стадо које је још увек у Вавилону. Сабирање оних који су још у Вавилону почиње приликом закона о недељи у Сједињеним Државама, што је други од два гласа у Откривењу осамнаест.

Прво сабирање догодило се 11. септембра 2001. године, када је ислам ударио на Сједињене Државе. Као барјак који треба да буде сабран по други пут, они су представљени као корен Јесејев, што је симбол који представља дело Алфе и Омеге, осликавајући свршетак нечега почетком нечега. Прво сабирање било је обележено исламским ударом на Сједињене Државе и осликава и поистовећује исламски удар на Сједињене Државе као друго сабирање. Када корен Јесејев стоји као барјак незнабошцима, његов „починак“ биће славан, јер ће барјак оне који су још у Вавилону повести натраг на библијски стари пут светковања суботе седмога дана, означавајући тако подизање барјака за незнабошце у кризи недељног закона.

„Застава“ најпре пролази кроз процес очишћења који је приказан у трећем поглављу Малахије, у два Христова очишћења храма и, наравно, у причи о десет девојака на крају

милеритског покрета. Процес очишћења на почетку понавља се до у најмање слово на крају, а Исаија га представља у вези са једном посебном таблом која је забележена у једној књизи. Побуна адвентизма јесте фалсификована табла начињена 1863. године да одбаци и замени две табле забележене у другој глави књиге пророка Авакума.

Сада иди, напиши то пред њима на плочи и забележи у књизи, да остане за будуће време, довека и заувек: јер ово је народ бунтован, деца лажљива, деца која неће да слушају закон Господњи; који говоре видеоцима: Не гледајте; и пророцима: Не пророкујте нам што је право, говорите нам миле ствари, пророкујте обмане; склоните се с пута, свратите са стазе, уклоните од нас Светога Израиљева. Зато овако вели Светац Израиљев: зато што презирете ову реч и уздате се у насиље и изопаченост, и ослањате се на то, зато ће вам ово безакоње бити као напрслина која прети да падне, која се избочила на високом зиду, чије рушење долази изненада, у једном трену. И разбиће га као што се разбија грнчарски суд, разлупан у комаде; неће поштедети, тако да се у његовом распадању неће наћи ни крхотина да се њоме узме жара са огњишта, нити да се њоме захвати вода из јаме. Јер овако вели Господ Господ, Светац Израиљев: у обраћењу и миру бићете спасени; у тишини и уздању биће ваша снага; али ви не хтедосте. Него рекосте: Не, него ћемо побећи на коњима; зато ћете бежати; и: Јахаћемо на брзима; зато ће бити брзи они који вас гоне. Хиљада ће бежати од претње једнога; од претње петорице бежаћете, док не останете као мотка на врху горе, и као застава на хуму. Зато ће Господ чекати да вам се смиљује, и зато ће се узвисити да би вам указао милосрђе; јер је Господ Бог суда: блажени су сви који га чекају. Јер ће народ пребивати на Сиону у Јерусалиму; нећеш више плакати; биће ти веома милостив на глас твога вапаја; чим га чује, одазваће ти се. Исаија 30:8–19.

Године 1863. адвентизам је отпочео процес одбацивања пророчке поруке Вилијама Милера, онако како је она представљена на две свете таблице Авакумове. Исус приказује крај помоћу почетка. У овом одломку, побуњеници на почетку адвентизма такође представљају побуњенике на крају адвентизма. У оба случаја, побуна представља одбацивање пророчке поруке и методологије сваке историје, када говоре „видеоцима“: „Не гледајте“, а пророцима: „Не пророкујте нам што је право, говорите нам благе ствари, пророкујте преваре.“

Они се такође одлучују да напусте стазу када објављују: „Уклоните се с пута, скрените са стазе, учините да Светац Израиљев нестане испред нас.“ Стаза праведника јесу „стари путеви“ из Јеремије, шеста глава, стихови шеснаести и седамнаести. Побуњеници одлучују да не ходе у темељним истинама нити да послушају звук трубе коју дувају стражари који су били подигнути, представљајући милеритски покрет и покрет Future for America.

Овако говори Господ: Станите на путевима и видите, и питајте за старе стазе, где је добар пут, и ходите њиме, и наћи ћете покој душама својим. Али они рекоше: Нећемо ходити њиме. И поставих над вама стражаре, говорећи: Слушајте глас трубе. Али они рекоше: Нећемо слушати. Зато чујте, народи, и знај, о зборе, шта је међу њима. Чуј, о земљо: ево, пустићу зло на овај народ, плод помисли њихових, јер нису слушали мојих речи, нити мога закона, него су га одбацили. Јеремија 6:16–19.

Одбијање побуњеника да ходe старим стазама такође је представљено као њихова жеља да „уклоне Светога Израилева испред себе“, и представља одбацивање поруке Поноћног вапаја, која је заснована на томе да Алфа и Омега приказују крај адвентизма његовим почетком.

„Иза њих је, на почетку стазе, била постављена блистава светлост, за коју ми је анђео рекао да је ‘поноћни поклич’. Та светлост је обасјавала сву стазу и давала светлост њиховим ногама, да не би посрнули.

„Ако су држали свој поглед утврђен на Исуса, који је био управо пред њима, водећи их ка граду, били су безбедни. Али убрзо су неки постали уморни и рекли да је град веома далеко и да су очекивали да су већ раније ушли у њега. Тада би их Исус охрабрио подижући Своју славну десницу, а из Његове руке долазила је светлост која се таласала над адвентним скупом, и они су узвикивали: ‘Алилуја!’ Други су непромишљено порицали светлост иза себе и говорили да их није Бог довео тако далеко. Светлост иза њих се угасила, остављајући њихове ноге у потпуној тами, и они су посртали, изгубили из вида мету и Исуса, и пали са стазе доле у тамни и зли свет испод.“ Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Процес очишћења који је представљен Поноћним покличом производи две класе поклоника, а тридесето поглавље Исаије представља недостатак уља код лудих девојака као неспособност да захвате воду или ватру, што су обоје симболи Утешитеља, када Исаија пише: „чије ће сломљење доћи изненада, у један мах. И разбиће га као што се разбија грнчарски суд, разбијен у комаде; неће поштедети, тако да се у његовом распрснућу неће наћи ни крхотина да се њоме узме ватре с огњишта, или да се њоме захвати вода из јаме.“ Њихов суд долази „изненада“, као што је представљено покличом у поноћ, када тада увиђају да је прекасно да добију уље. Ватра и вода у Исаијином сведочанству једноставно су друго представљање уља у причи о десет девојака. Уље, вода и ватра представљају карактер, представљају вест, а такође и присуство Утешитеља. Ниједан од ових симбола не може се задобити када суд над десет девојака „долази изненада, у један мах.“ Тада је прекасно.

Једина сигурност је у „враћању“, што је обећање дато Јеремији када је представљао оне који су били разочарани при првом разочарању. Ако би се Божји народ вратио к Њему, Он би се вратио к њима, али одметници одбијају, и светлост која је обасјавала стазу угасила се. Светлост на почетку била је Поноћни поклич, а стаза напред била је обасјана Христовом славном десницом све до у вечност. Христос је био испред оних на стази, и светлост иза мора бити иста та светлост, јер Христос крај стазе приказује почетком стазе. Поноћни поклич био је и јесте садашња истина.

„Често ми се указује на причу о десет девојака, од којих је пет било мудро, а пет лудо. Ова прича се испунила и испуниће се до најситнијег слова, јер има нарочиту примену на ово време и, као вест трећег анђела, испунила се и наставиће да буде садашња истина до свршетка времена.“ Review and Herald, August 19, 1890.

Жеља да Светац престане да буде пред њима представља одбацивање не само Христа, него Христа као Алфе и Омеге. То је одбацивање поруке Поноћног поклича. Порука Поноћног поклича на почетку адвентизма била је исправка неуспелог предсказања.

Бунтовници који су одбацили „старе стазе“ и начинили кривотворену „трпезу“, одвојену од праведних, како је то било представљено у испуњењу Поноћног вапаја у милеритском покрету. Тада је „хиљада“ побегла „од претње једнога“, и покрет је изненада спао са педесет хиљада на педесет. Побегли су због „претње“ која је дошла од „пет“ мудрих девојака, које су им рекле да немају уља да с њима поделе и да морају отићи и купити своје уље. Одвајање лудих од мудрих оставило је мудре девојке „као заставу на врху горе, и као стег на хуму“. Побуна лудих девојака 22. октобра 1844. године приказала је побуну из 1863. године, јер је 22. октобар 1844. био почетак деветнаест година које представљају крај „седам времена“ из 3. Мојсијеve двадесет шест. О овој теми имамо још да кажемо, али је побуна из 1844. године била праслика побуне из 1863. године и означава тренутак када је начињена кривотворена трпеза.

Страх који доживљавају луде девојке јесте страх који је представљен онда када мудре девојке буду враћене у живот и стану на своје ноге. Тада је већ прекасно да се врати из разочарања од 18. јула 2020, а следеће што ће се догодити јесте вазнесење на небо које се збива у време недељног закона. Тада настаје велики земљотрес.

И у тај час настаде велики земљотрес, и десети део града паде, и у земљотресу погибе седам хиљада људи; а остали се уплашише, и дадоше славу Богу небескоме. Друго тешко стање прође; и, гле, треће тешко стање долази брзо. Откривење 11:13, 14.

Откривење једанаесто показује да је током Француске револуције пао десети део града, и да је у тој историји била оборена нација Француска, нација која се састојала од два пророчка рога, представљена као Содом и Египат. Два рога Француске представљају праслику два рога Сједињених Држава.

Француска је пророчки била једно од десет царстава која представљају пагански Рим у Данилу седмој глави, и стога је пао десети део царства (града). У ствари, од оних десет рогова из Данила седме главе који су на крају поставили папство на престо земље 538. године, Француска је била главно царство које је утврдило папство. Као једна од десет сила из Данила седме главе, Француска предочава улогу звери са два рога из земље у Откривењу тринаестој глави. Сједињене Америчке Државе извршавају исто дело за папство на крају какво је Француска извршила на почетку. Сједињене Америчке Државе су првенствена сила десет царева који представљају Уједињене нације, и она пада у земљотресу недељног закона. Овим стиховима ћемо се потпуније позабавити у следећем чланку.

Једно од основних питања овога чланка јесте да је то порука која подиже Божји народ на ноге, јер Утешитељ који их подиже на ноге представља уље, које не представља само Светога Духа него и саопштења која Бог шаље Своме народу. Порука из Једанаестог поглавља Откривења, која подиже Мојсија и Илију на ноге, такође је представљена обећањем датим Јеремији.

Зато овако говори Господ: ако се вратиш, ја ћу те опет повратити, и стајаћеш преда мном; и ако одвојиш драгоцену од ништавног, бићеш као уста моја; нека се они врате к теби, али се ти не враћај к њима. И учинићу те овоме народу као тврду зидину од бронзе; и бориће се против тебе, али те неће надвладати; јер сам ја с тобом да те спасем и да те избавим, говори Господ. И избавићу те из руке злих, и искупићу те из руке страшних. Јеремија 15:19–21.

Исаија је упутио исти позив када је рекао: „Јер овако вели Господ Господ, Светац Израиљев: обраћањем и мировањем спашћете се.” Исаија је додао да је то „обраћање” било у вези са временом чекања из приче, јер је написао: „И зато ће Господ чекати да вам се смиљује, и зато ће се узвисити да би вам показао милост; јер је Господ Бог суда: благо свима који га чекају.”

Предност да се буде Божја „уста“, како је то Јеремија означио, јесте предност да се говори у име Бога у време када Сједињене Државе „говоре као аждаја“. Речи које ће тада Божји народ говорити јесу упозорење против жига папске звери. Да бисмо узели удела у том славном покрету, потребно је да се вратимо.

Ако ћеш се вратити, о Израиљу, говори Господ, врати се к мени; и ако уклониш гадости своје испред очију мојих, тада се нећеш уклањати. И заклињаћеш се: Жив је Господ, у истини, у суду и у правди; и народи ће се благосиљати у њему, и њиме ће се хвалити. Јер овако говори Господ људима Јудиним и Јерусалиму: Разорите своју необрађену земљу, и не сејте међу трње. Обрежите се Господу, и уклоните обрезање срца својега, људи Јудини и становници Јерусалима, да не избије гнев мој као огањ и да гори тако да га нико не може угасити, због злоће дела ваших. Објавите у Јуди и разгласите у Јерусалиму, и реците: Трубите у земљи; вичите, саберите се, и реците: Скупите се, и пођимо у утврђене градове. Подигните заставу према Сиону; повуците се, не оклевајте; јер ћу довести зло са севера, и велику пропаст. Лав је изашао из своје шикаре, и заторник народа је на путу; отишао је са свога места да опустоши земљу твоју; и градови твоји биће разорени, без становника. Јеремија 4:1–7.

Али Дух Господњи обузе Гедеона, те затруби у трубу; и Авиезер се сабра за њим. И посла гласнике по свему Манасијином племену; и оно се такође сабра за њим. И посла гласнике к Асиру, и к Завулону, и к Нефталиму; и они изиђоше да им изађу у сусрет. Судије 6:34, 35.